

Князь Ігор

Микола Чернявський

Дріма Донець в легкім тумані,
А я блукав над ним вночі
В невідомому жаданні,
Немов чудес яких ждучи.

І бачу я: струї срібляні
Тремтять, до берега йдучи,
І хтось незнаний на світанні
Ворушить росяні кущі.

То Ігор-князь тіка з полону.
Слідом Овлур за ним. Збива
Убрання росяне з розгону...

І ось бувальщина жива
Мені ввижається, і з Дону
Мов вухо тупіт зачува.

(1898)